

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI GHERASIM DE LA IORDAN LA PATRIARHIE

Vineri, 4/17 martie 2023, Patriarhia a sărbătorit pomenirea Sfântului Părinte al nostru Gherasim al Iordanului în sfânta sa Mănăstire, situată pe malul vestic al râului Iordan, în fața gurii sale de vărsare în Marea Moartă.

Despre Avva Gherasim, Biserica ne-a transmis că a venit din Lycia, în Asia Mică, și din copilărie s-a dedicat lui Dumnezeu și vieții monahale.

A venit în pelerinaj în Țara Sfântă în anul 451, anul celui de-al patrulea Sinod Ecumenic.

A rătăcit în mănăstirile din Valea Iordanului și a fost implicat inițial în cercurile monofiziților, care zguduiau Biserica pe tot parcursul secolului al V-lea, dar i-a abandonat cu ajutorul Sfântului Eftimie cel Mare.

De atunci, a devenit canonic și model pentru călugări și a întemeiat o Sfântă Mănăstire, Lavra și în ea un Koinobion, numit Mănăstirea Kalamos, iar mai târziu a primit numele său.

În aceasta, el a primit și a îndrumat mii de călugări spre viața ortodoxă în Hristos.

În cinstea sa, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Dumnezeiasca Liturghie Presfințită, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului și Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, ajutat de egumenul Mănăstirii, Ieromonahul Chiriac, pe care Preafericitul l-a făcut arhimandrit, de preoți de limbă arabă, Arhidiaconul Marcu și alți ierodiaconi. La Slujbă a participat un număr mare de pelerini din diferite

țări și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, după ce a fost primit cu bucurie de către cercetași.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie. Veseliți-vă, dreptilor, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!” (Psalmul 96,11-12), exclamă Psalmistul.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Ca un astru ceresc a strălucit astăzi Sfânta Mănăstire a Cuviosului Părintelui nostru Gherasim, care s-a nevoit în acest loc sfânt din pustiul Iordanului, unde se află Mănăstirea ce îi poartă numele, în care harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți ca să-L slăvim euharistic pe Cel Care l-a slăvit pe Sfântul și Dreptul Lui.

„Lumină a răsărit dreptului și celor drepti cu inima, veselie”, exclamă Psalmistul. Și ne întrebăm Cine este această lumină și cine sunt dreptii? Lumina, iubiții mei, este lumina lui Hristos, adică Duhul Lui cel Sfânt, iar dreptii sunt cei curați cu inima. În aceștia a răsărit lumina lui Hristos, după cum tâlcuiește Părintele Bisericii, Sfântul Chiril al Alexandriei: „Tuturor celor care sunt buni și drepti le răsare în minte și în inimă lumina înțeleghătoare și dumnezeiască”.

Bun și drept s-a arătat Cuviosul Părintele nostru Gherasim, după cum spune și biograful lui, Sfântul Chiril Schitopolitul: „În vremea aceea era un pustnic mare care se trăgea din Lichia, pe nume Gherasim, care a început viața monahală în patria lui și mult s-a luptat împotriva duhurilor viclene, iar apoi, nu demult, a venit din patria lui și a continuat viața pustnicească în pustiul din preajma Iordanului”.

Părintele nostru Gherasim a ales ca loc de aspră nevoință Țara Sfântă Palestina, pentru că atât pustiul Iudeii, cât și pustiul Iordanului fuseseră transformate într-o adevărată patrie a monahilor pustnici. Între aceștia se distingeau mari chipuri ale monahismului: Cuviosul Teoctist, Teodosie Chinoviarhul, Sava cel Sfințit, Chiriac pustnicul și Eftimie cel mare, al cărui „har strălucitor” l-a atras pe Cuviosul Gherasim și întâlnirea dintre ai a fost foarte rodnică.

Apoi, Părintele nostru Gherasim a ales acest pustiu al Iordanului, pentru că aici a trăit și a propovăduit mesajul și botezul pocăinței Sfântul Ioan Botezătorul care a fost model de urmat pentru toți monahii pustnici. „Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul” (Matei 11, 11).

Trebuie menționat că dorința Cuviosului Gherasim nu se limita doar la a locui în acest loc sfânt, ci el urmărea mai ales sălășluirea în cer împreună cu Dumnezeu, după cum spune Psalmistul: „Iar dreptii vor lăuda numele Tău și vor locui cei drești în fața Ta” (Psalmul 139,13).

Cu alte cuvinte, dreptii, adică cei care Îl iubesc pe Dumnezeu „cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul lor” (Matei 22, 37), se vor apropia de „Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri” (Evrei 12,23), după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel. Tocmai această Biserică, adică adunarea Sfinților din cer o avea în minte neîncetat Cuviosul Părintele nostru Gherasim. „Celui care are mereu gândul la Dumnezeu, dorirea către cele dumnezeiești îi sporește și dragostea”, spune Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Această dragoste sporită către Dumnezeu a Sfântului Gherasim o exprimă grăitor imnograful zicând: „Viața și petrecerea cea nematerialnică în trup materialnic o ai săvârșit, Cuvioase, mărink pe Domnul, Care te întărea pe tine” și „toată dorirea sufletului tău având-o numai spre cele nestricăcioase, Gherasime, te-ai învrednicit de cele ce ai dorit”.

Cele nestricăcioase de care s-a învrednicit de Dumnezeu purtătorul Gherasim, nu sunt altceva decât Împărăția cerurilor, ușa cerească pe care o căuta cu râvnă și răbdare, ascultându-l pe înțeleptul Pavel care spune: „Nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie” (Evrei 13,14).

Iubiți frați în Hristos, străbătând calea binecuvântatului și de Dumnezeu dăruitului Post, cu umilință l-am cinstit prin această slujbă euharistică și praznicală pe Cuviosul lui Dumnezeu prăznuit astăzi, de Dumnezeu purtătorul Gherasim, care stă înaintea lui Hristos, și l-am rugat să mijlocească la Fiul lui Dumnezeu și Fiul Preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu Maria pentru toți cei ce săvârșesc sfânta lui pomenire.

Și aceasta pentru că lumea trece printr-o mare criză. Care este această mare criză? Este faptul că „Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele” (Ioan 3,19), spune Sfântul Ioan Evanghelistul.

Cauza crizei sau, mai bine zis, a judecății oamenilor, este, potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, faptul că oamenii nu au vrut să părăsească întunericul și să vină la lumina lui Hristos.

Cel care din pruncie a primit în inima lui lumina lui Hristos, adică harul Sfântului Duh, Părintele nostru Gherasim cel de Dumnezeu înțeleptit, ne cheamă pe toți ca, pentru rugăciunile, Preasfintei Fecioare, Născătoarea de Dumnezeu, să părăsim întunericul, adică faptele necredinței și vicleniei acestei lumi și să alergăm la lumina bunei-credințe „îmbrăcați cu toate armele lui Dumnezeu” (Efeseni 6,11) și, prin armele postului și înfrânării și prin rugăciuni și cereri, să ne învrednicim de aprinderea în inimile noastre a luminii dumnezeiești și neînserate a strălucitei Învierii a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Amin. La

mulți ani și Post binecuvântat în continuare!

Sinodiei patriarhale și credincioșilor le-a oferit o masă de post harnicul Egumen, Arhimandritul Hrisostom.

Din partea Secretariatului General